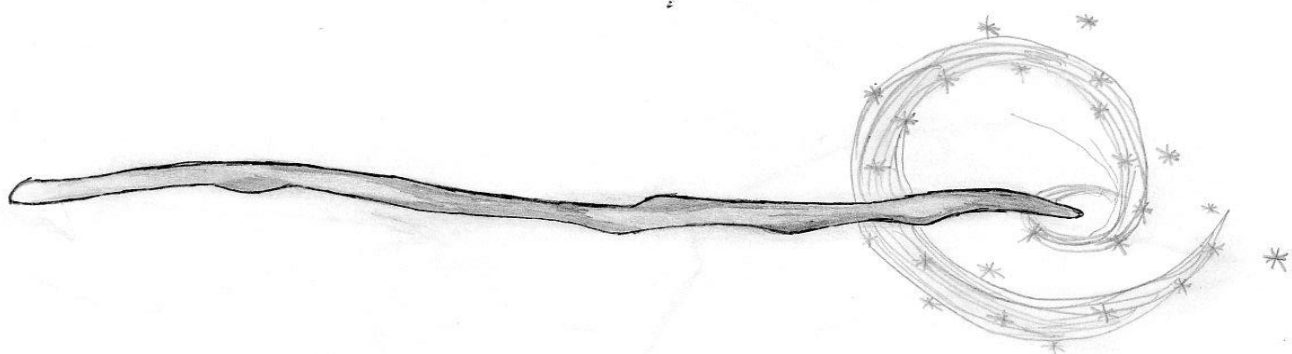

HŮLKOLOGIE

Aneb tajemství kouzlení

NAPSAL: GARRICK OLLIVANDER

Přeložila: prof. Aneta Humlová

Obsah

Stručná historie	2
Práva užívání hůlky	2
Magická schopnost.....	3
Kouzlení bez hůlky	3
Kouzlení nezletilých	3
Neverbální kouzlení.....	3
Obecné vlastnosti hůlky	4
Délka a pružnost hůlky	4
Hůlková dřeva.....	5
Jádra hůlek	12
Bezová hůlka.....	15
Příběh tří bratří.....	15
Výrobci hůlek.....	16
Garrick Ollivander.....	16
Mykew Gregorovič	16
Albert Pecháček.....	16
Jiří Čahák.....	16
Šíkoba Vlk	17
Johannes Jonker	17
Diego Quintana.....	17
Violetta Beauvaisová	17

Stručná historie

První hůlka byla vyrobena v Evropě na neznámém místě někdy v době před naším letopočtem. Rodina Ollivanderova začala vyrábět hůlky v Evropě v roce 382 p. n. l. Časem jejich hůlky získali celosvětovou pověst. Ve 13. století vznikla Bezová hůlka, nejmocnější hůlka světa.

Postupně se hůlky začali používat všude po světě. Ve 20. století si hůlky osvojili africké čarodějky a kouzelníci jako užitečný nástroj, mnoho kouzel ovšem i nadále sesílají pouhým ukázáním nebo gestem ruky. Tohle dává Ugadským studentům neprůstředný argument, když jsou obviněni z porušení Mezinárodního zákona o utajení („Jen jsem na něj mával, nechtěl jsem, aby mu upadla brada.“).

První výrobce hůlek v severní Americe byla irská čarodějnice Isolt Sayre, zakladatelka Koločarské školy čar a kouzel, která hůlky vyráběla pro své adoptivní syny a studenty Koločar. S přijetím Zákona Rappaportové nebylo žádnému dítěti dovoleno vlastnit hůlku, dokud nedorazilo do Koločar. Navíc museli studenti hůlky nechávat ve škole i přes prázdniny a teprve po dosažení sedmnácti let ji směli legálně nosit i mimo školu. Toto nařízení platilo až do roku 1965, kdy byl Zákon zrušen. Ve 20. letech 20. století už bylo používání hůlky běžnou záležitostí, ačkoliv každý kouzelník, včetně turistů potřebuje zvláštní povolení držet hůlku.

Práva užívání hůlky

Dle výnosu ministerstva kouzel z roku 1613 mají zákaz používat hůlku všechny nelidské kouzelné bytosti. Zákaz platí především pro tvory, kteří jsou dostatečně způsobilí hůlku používat – pro domácí skřítky a skřety. U skřetů byl tento zákaz bodem sporu s čarodějnickou komunitou a v roce 1631 došlo kvůli tomuto zakazu ke vzpouře skřetů, avšak tento zákon platí dodnes. Neexistuje žádný formální zákon, který by zakazoval Mudlům použití hůlky, protože nemají magické schopnosti, takže nejsou schopni hůlky ovládat. Ačkoliv držení hůlky Mudlou může být považováno za porušení Mezinárodního zákona o utajování.

Kontrolu nad nezletilými kouzelníky přebírá Oddělení nepatřičného užívání kouzel. V roce 1875 vešel v platnost Výnos o přiměřeném omezení čar a kouzel nezletilých kouzelníků, podle kterého je kouzlení povoleno studentům od 11 do 17 let pouze na pozemcích školy. Každý nezletilý kouzelník má na sobě Hlídáček, kouzelný prostředek, umožňující zaznamenávat všechno kouzla a čary provedené v jejich blízkosti. Hlídáček se automaticky odstraní po dosažení sedmnácti let věku. Malé přestupky jsou vyřešeny pouhým varováním, v případě vědomého kouzlení v Mudlovském světě vyloučením ze školy a odebráním práva kouzlit, neboť takový kouzelník ohrozil Statut utajení. Za výjimečných okolností, jako je sebeobrana a jiné život ohrožující situace, může Oddělení nepatřičného užívání kouzel udělit výjimku. Mladistvý kouzelník, který je vyloučen ze školy před složením Náležitě kouzelnické úrovně, má zakázáno praktikovat magii a jejich hůlky jsou zabaveny a

zničeny Ministerstvem kouzel. Studenti, kteří jsou vyloučeni po splnění zkoušek Náležité kouzelnické úrovně, jsou považováni za plnohodnotné kouzelníky a právo kouzlit jim zůstává.

Dle Zákona Rappaportové v Americe nebylo žádnému dítěti dovoleno vlastnit hůlku, dokud nedorazilo do Koločar. Navíc museli studenti hůlky nechávat ve škole i přes prázdniny a teprve po dosažení sedmnácti let ji směli legálně nosit i mimo školu až do roku 1965.

Kouzelník, jenž je odsouzen a poslán do Azkabanu, či jiného vězení, ztrácí právo užívat hůlku po dobu svého trestu.

Během Druhé kouzelnické války, kdy Ministerstvo padlo do rukou Smrtijedům vešel v platnost Zákon o užívání hůlek Čistokrevnými kouzelníky. Tento Zákon považoval každého kouzelníka pocházejícího z Mudlovské rodiny za „nežádoucího“ a jejich hůlky byly považovány za kradené od „opravdových“ kouzelníků a byly proto zabavovány a tito kouzelníci zatýkáni.

Magická schopnost

Magie je nadpřirozená síla, která může změnit strukturu reality na fundamentální úrovni. Magická schopnost je dědičná vlastnost předávaná z kouzelníka na kouzelníka po celé generace. Kouzelnický gen je dominantní, zatímco nemagický gen je recesivní. Mudlové a Motáci, jelikož nemají kouzelnický gen, neumějí ovládat magii, což je jediná vlastnost, jež je odlišuje od kouzelnického světa. U kouzelníků z Mudlovských rodin se kouzelnický gen dědí od vzdáleného předka – Motáka a projeví se až o mnoho generací později.

Základní koncept magie je poměrně snadný – dokonce i dvouletý kouzelník je schopen vykazovat známky magie, avšak vrozená síla a potenciál ke kouzlení nestačí. Proto jsou magie zdatní jedinci posíláni do kouzelných škol, aby se naučily kouzelnickému řemeslu a naučily se zodpovědnosti, kterou jejich moc obnáší.

Kouzlení bez hůlky

Kouzlení bez hůlky je možné, ale kouzlo takto seslané je nestálé a je mnohem těžší ho seslat, proto je prováděno pouze opravdu nadanými kouzelníky. Nicméně existují kultury, které tradičně nepoužívají hůlky a upřednostňují kouzlení bez hůlek. Jedná se především o americké indiány a některé africké kultury.

Kouzlení nezletilých

Jak jsem již popsal v kapitole Práva užívání hůlky, kouzlení nezletilých je hlídáno Ministerstvem kouzel. Výjimku v zákoně tvoří děti do 11 let, které mají omezenou kontrolu nad svými schopnostmi a nevlastní hůlku. V kouzelnických rodinách je očekáváno od rodičů, že své děti budou držet pod kontrolou a budou dodržovat Mezinárodní zákoník o utajení kouzel. Většina odborníků se domnívá, že pokud má dítě magickou schopnost, projeví se ve věku sedmi let.

Děti s kouzelnickým genem bývají náchylné k náhodnému použití magie, když jsou rozzlobené, mají strach nebo jsou zmatené a používají magii jako formu sebeobrany. Nad touto magií děti obvykle nemají žádnou kontrolu.

Neverbální kouzlení

Provádění kouzel bez vyslovení formule je velmi náročné a vyžaduje hodně praxe, neboť je k tomu potřeba silné soustředění a duševní disciplína. Různá hůlková dřeva mohou ovlivnit výkon neverbální magie. Mnoho hůlek vyrobených z Dřínového dřeva je při neverbálním kouzlení hlučných a odmítají kouzlo bez vyslovení formule seslat. Zatímco hůlky z borovice jsou jedny z nejcitlivějších k provádění

neverbální magie. Nejvhodnější k neverbálnímu kouzlení je hůlka z olše, dobrou pověst mají i vrbové hůlky.

Obecné vlastnosti hůlky

Hůlky jsou pouze tak mocné, jak mocný je kouzelník, jež ji používá. Téměř ve všech případech si hůlka vybírá kouzelníka, který odpovídá jejímu charakteru. Hůlka je polovnímavý kouzelný nástroj, nemohou myslet nebo komunikovat, ale mohou vykonávat různé akce pomocí své vlastní vůle. Pomocí hůlky kouzelník centralizuje své magické schopnosti s efektivnějšími výsledky. Jsou vyrobeny ze dřeva a magického jádra. Většina kouzel se sesílá pomocí hůlek, ovšem kouzlit se dá i bez nich. Vyžaduje to ovšem velkou koncentraci a vynikající dovednosti. Kouzlení bez hůlek je výsadou špičkových kouzelníků a některých kouzelných bytostí, jako například domácích skřítků.

Hůlky mohou získat nového majitele. Pokud je majitel hůlky odzbrojen, omráčen, nebo zabit, hůlka může přijmout útočníka jako svého nového majitele a dát mu veškerou oddanost. Tento fenomén je pozorován především u Bezové hůlky, která přenese svou oddanost i tehdy, pokud ji v době odzbrojení její právoplatný majitel nemá u sebe. Žádná jiná hůlka tento rys nesdílí. Většina hůlek je připoutána ke svým majitelům a není snadné přerušit jejich oddanost původnímu majiteli, pokud vůbec. Ačkoliv se zdá nepravděpodobné, aby bylo původní pouto přerušeno, po prohře je lepší pořídit si hůlku novou, jelikož ta stará už nebude svému majiteli nikdy sloužit plnými silami jako dřív. Hůlky, které byly odebrané majiteli, ať už ukradené nebo v kamarádském duchu vzaté, bez útoku na předchozího majitele nikdy nezmění svou loajalitu.

V hůlkách jsou uložena všechna kouzla, která kdy její majitel seslal. Ta se dají zjistit pomocí kouzla *Prior Incantato*. Kvůli tomu si zločinci, kteří nechtěli být odhaleni, půjčovali cizí hůlky k sesílání nelegálních kouzel. Vina tak padla na majitele odcizené hůlky.

Hůlka může být poškozena kouzly či fyzickým poškozením, což výrazně snižuje její magické schopnosti. Dokonce ani její oprava magické schopnosti nezlepší a při dalším kouzlení se hůlka může opět poškodit. Hůlky opravené lajdáckým způsobem čarolepou mohou dokonce při kouzlení metat kouzla na své majitele a vážně ho poranit. Bezová hůlka je jediná, která dokáže kompletně opravit zničené hůlky, ačkoliv jejich magická schopnost může být ztracena, pokud jejich právoplatný majitel zemře neporažen. Magická energie hůlky umírá spolu s majitelem.

Hůlky dokážou částečně fungovat i pod vodou, ačkoliv není zachována přesná funkčnost kouzel. Sešlete-li například na ďasovce Odpuzující kouzlo, místo zářících jiskříček je zaženete proudem vařící vody.

Délka a pružnost hůlky

Mnoho výrobců hůlek jednoduše přizpůsobuje délku hůlky tělesné výšce kouzelníka, který ji bude používat, to je však hrubá míra, která nebere v potaz jiné důležité předpoklady. Dle mých zkušeností mohou delší hůlky sedět vyšším kouzelníkům, často ale bývají přitahovány většími osobnostmi a kouzelníky s rozmáchanějším a dramatictější stylem kouzlení. Kratší hůlky se zase kloní k elegantnějšímu a uhlazenějšímu způsobu používání magie. Avšak žádný aspekt stavby hůlky bychom neměli brát v úvahu bez přihlédnutí na ostatní, a typ dřeva, jádro a pružnost hůlky mohou buď vyvážit, nebo zlepšit vlastnosti, které délka hůlce přináší.

Většina hůlek se pohybuje v rozmezí devíti (22,86cm) až čtrnácti palců (35,56cm). I když už jsem prodal i neobyčejně krátké (osm palců (20,32cm) a menší) a velice dlouhé hůlky (nad patnáct palců (38,1cm)), které jsou obzvláště vzácné. V obou případech si zvláštní tělesný rys žádal hůlku neobvyklé

délky. Nicméně neobyčejně krátké hůlky si obvykle vybírají kouzelníky postrádající charakter, spíše než ty s podprůměrnou výškou (mnoho poměrně dlouhých hůlek už si zvolilo malé čarodějky a kouzelníky).

Pružnost a tvrdost hůlky značí stupeň přizpůsobivosti a ochoty k tomu být ovládána – ačkoli bychom ani tady neměli přehlížet ostatní vlivy na vlastnosti hůlky, jako je dřevo, jádro, délka nebo majitelova životní zkušenost a styl kouzlení, které v kombinaci dělají příslušnou hůlku naprosto jedinečnou.

Hůlková dřeva

Hůlková dřeva mohou vnímat a dokonce si vybírat téměř stejně jako lidé. Každá hůlka je jedinečná a na jejím výjimečném charakteru se podílí strom i magická bytost, ze které je dodána patřičná ingredience. Navíc od chvíle, kdy hůlka nalezne svého ideálního majitele, se od něho začne učit, ale také začne vychovávat jeho samotného. Proto se k následujícímu musí přistupovat pouze jako k všeobecným poznámkám o dřevech, která používám k výrobě hůlek nejraději, a ne jako k popisům hůlek samotných. Pouze menšina stromů dokáže vyprodukovat patřičně kvalitní dřevo, ze kterého lze vyrobit dobrou hůlku (ale také pouze menšina lidí dokáže ovládat magii, že). Vyžaduje letité zkušenosti určit, které z nich má ten dar, ale je to snazší, pokud lze v listí nalézt hnízdo kůroleza, neboť ten nikdy nesídlí na obyčejných stromech. Hůlkové dřevo nelze míchat, ale lze použít dvě různá dřeva při výrobě hůlky. Jedno dřevo na rukojeť – což představuje srdce kouzelníka a jiné na tělo hůlky, které odráží vzhled hůlky.

Akácie

Velmi neobvyklé hůlkové dřevo, z něhož, jak se mi zdá, pochází hůlky tak trochu lstivé a úskočné, které často odmítnou spolupracovat s kýmkoliv jiným než se svým majitelem a které jsou nejlepší a nejúčinnější v rukou těch nejnadanějších. Tato citlivost je činí obtížně přiřaditelnými, a proto jich mám ve skladu pouze málo pro ty čarodějky a kouzelníky, kteří jsou dostatečně jemní; pro akát se nehodí to, čemu se říká „bum-a-bác“ magie. Pokud najde dobrého majitele, akáciová hůlka může poskytnout hodně energie, avšak nebývá takto často využívána kvůli zvláštnosti jejího temperamentu.

Anglický dub

To jsou hůlky vhodné v časech dobrých i zlých, a jsou věrnými přáteli kouzelníků, kteří si je zaslouží. Hůlky z anglického dubu požadují po svých partnerech sílu, odvalu a věrnost. Méně známý je fakt, že majitelé těchto hůlek mívají silnou intuici a často jsou přitahováni přírodní magií obklopující tvory i rostliny, jež jsou pro kouzelníky nezbytné jak na jejich kouzla, tak pro potěšení. Dub je nazýván králem lesa vládnoucím od zimního do letního slunovratu, a tudíž by jeho dřevo mělo být získáváno pouze v této době (královnou v čase, kdy den začíná znovu ubývat, je cesmína, takže ta by zase měla být sbírána pouze s koncem roku. Z toho možná plyne ona stará pověra: „když jeho hůlka z dubu a její z cesmíny, vzít se by byl omyl nesmírný“, kteréžto pořekadlo mi osobně připadá jako nesmysl). Říká se, že Merlinova hůlka byla z anglického dubu (ale ježto se jeho hrob nikdy nenašel, nejsou pro to žádné důkazy).

Borovice

Hůlka vyrobená z rovnovláknitého dřeva borovice si vždy vybírá ty, kdož jsou nezávislí a samostatní, a bývají považováni za osamělé, zvláštní a možná i tajemné. Borovicové hůlky chtějí být používány kreativně, a na rozdíl od mnohých se bez protestů podvolí novým metodám a zaklínadlům. Mnoho hůlkařů tvrdí, že borovicové hůlky vyhledávají a také odvádějí nejlepší práci majitelům, kteří jsou předurčení se dožít vysokého věku, a já mohu potvrdit, že jsem ještě nikdy neznal kouzelníka s

borovicovou hůlkou, který by zemřel mladý. Borovicová hůlka také patří k těm, které jsou nejvíce vnímavé vůči neverbálním kouzlům.

Buk

Správný protějšek bukové hůlky bude, pokud mladý, tak na svůj věk moudřejší, pokud dospělý, pak bohatý v porozumění a zkušenostech. Bukové hůlky velmi málo slouží omezeným a netolerantním. Takoví čarodějové a čarodějky, obdržíce bukovou hůlku bez řádného vybrání (prahnouce po této nejvíce žádané, nádherně barevné a velmi drahé hůlce) se poté často objevují na prazích domů zkušených hůlkařů – včetně toho mého – chtějí vědět, proč jejich úžasná hůlka nefunguje pořádně. Pokud však buková hůlka najde toho správného majitele, je schopná jemnosti a umění, které lze velmi zřídka nalézt u jakéhokoliv jiného dřeva, a proto má tak dobrou pověst.

Cedr

Kdykoliv se setkám s někým, kdo u sebe nosí hůlku z cedru, najdu u něho silnou osobnost a neobvyklou loajalitu. Můj otec, Žervé Ollivander, vždycky říkával „Nikdy neoklameš majitele cedrové hůlky.“ A já souhlasím: cedrová hůlka najde dokonalý domov právě tam, kde je důvtip a postřeh. Avšak já bych šel v tomto tvrzení ještě dál než můj otec a dodal bych, že jsem nikdy nepotkal nositele cedrové hůlky, kterého by bylo radno rozzuřit, obzvláště pokud je ublíženo jeho blízkým. Čarodějka nebo čaroděj, kteří byli vybráni hůlkou z cedru, v sobě mají potenciál být nebezpečnými protivníky, což často bývá nepříjemným překvapením pro ty, kteří je lehkomyšlně vyzvali k souboji.

Cesmína

Cesmína je jedním z vzácnějších hůlkových dřev; jakožto odjakživa považována za ochranářskou, cesmínová hůlka nejraději pracuje s těmi, co bývají vznětliví a mohou potřebovat pomoc při přemáhání hněvu. Zároveň si však vybírají i ty, kteří jsou namočení v nějakém nebezpečném a často duchovním hledání. Cesmínové dřevo je z těch, jejichž schopnosti se velmi liší v závislosti na jádru hůlky, a je všeobecně velmi těžké skloubit cesmínu s perem fénixe, jelikož její těkavost se zvláštním způsobem střetává s nestranností fénixova pera. Pokud se však výjimečně stane, že se je podaří zkombinovat, pak by jim raději nic a nikdo neměl stát v cestě.

Cypřiš

Cypřišové hůlky jsou spojovány s urozeností. Velký hůlkový výrobce působící ve středověku, Geraint Ollivander, napsal, že byl vždy poctěn, když udal cypřišovou hůlku, protože věděl, že potkává čarodějku či čaroděje, kdož zemrou hrdinskou smrtí. Bohudík, v dnešních méně krvelačných časech vlastníci cypřišových hůlek musí málokdy pokládat své životy, ačkoliv bezpochyby by to mnoho z nich udělalo, pokud by to bylo třeba. Hůlky z cypřiše nalézají své partnery v statečných, troufalých a sebeobětavých – v těch, kdo se nebojí čelit stínům v myslích svých i ostatních.

Černý bez

Je to snad nejneobvyklejší hůlkové dřevo, navíc se o něm říká, že přináší smůlu, a hůlky z něho vyrobené lze velmi těžko ovládnout. Má v sobě velmi silnou magii, ale odmítá zůstat s kýmkoliv, kdo není ve své společnosti nadřazený. Pouze pozoruhodní a výjimeční čarodějové si dokáží bezovou hůlku udržet po delší dobu. Staré pořekadlo „bezová hůlka, chudoby půlka“ má své základy v strachu z této hůlky, avšak stará pořekadla jsou neopodstatněná, a ti naivní hůlkaři, kteří odmítnou pracovat s černým bezem, tak dělají spíše proto, že pochybují, že by pak své výrobky prodali, než proto, že by z něho měli strach. Pravdou je, že pouze velmi neobyčejný kouzelník najde svůj dokonalý protějšek v černém bezu, a když tato vzácná situace nastane, jsem přesvědčený, že daná čarodějka či kouzelník jsou osudem vybráni pro nějaké mimořádné poslání. Navíc jsem během svého studia odkryl další zajímavý fakt, a to, že vlastníci těchto hůlek téměř vždy cítí silné spříznění s vlastníky hůlek z jeřábu.

Černý ořech

Jsou méně častými než ty z klasického ořechu, hůlky vyrobené z černého ořechu hledají pána s dobrými instinkty a velkým porozuměním. Dřevo z černého ořechu je velice pěkné, avšak ne zrovna nejlehčí k ovládnutí. Má jednu vyslovenou výstřednost, a to že je neobvykle vnímavé vůči vnitřnímu konfliktu, přičemž velmi poklesne jeho síla, pokud se jeho vlastník pokusí o jakýkoliv sebeklam. Pokud čarodějka nebo kouzelník nemohou, anebo nechtějí být k sobě upřímní, hůlka často přestane správně fungovat a musí být předána novému vlastníkovi, pokud má opět nabýt svých původních kvalit. Nicméně nalezne-li upřímného, sebevědomého majitele, stane se z ní jedna z nejvěrnějších a nejpůsobivějších hůlek se zvláštními vlohami pro všechny způsoby zaklínání.

Červený dub

O červeném dubu často uslyšíte laickou povídačku, že je spolehlivou známkou horké povahy svého majitele. Ve skutečnosti je ideálním partnerem pro hůlku z červeného dubu ten, kdož oplývá neobvykle rychlými reakcemi, což z ní činí perfektní hůlku pro kouzelnické souboje. Vyskytuje se mnohem méně než Anglický dub, a přišel jsem na to, že mistr hůlky z červeného dubu má rychlé pohyby, je bystrý a přizpůsobivý, a často má v zásobě nějaké jedinečné kouzlo, které sám vymyslel. V bitvě je velmi dobré mít někoho takového po svém boku. Podle mého názoru se hůlky z červeného dubu vyskytují mezi těmi nejkrásnějšími čarodějkami a kouzelníky.

Dřín

Dřín je jeden z mých osobních favoritů, navíc jsem zjistil, že vybírání vlastníka hůlkou z dřínu je vždy velmi zábavné. Dřínové hůlky jsou nepředvídatelné a zlomyslné; mají hravou povahu a hledají partnery, kteří mají smysl pro humor a vzrušení. Bylo by však špatné myslet si, že dřínové hůlky nejsou schopny pořádné magie, když je tomu třeba; jsou známy tím, že dokáží vrhat výjimečné kletby v náročných podmínkách, a pokud je jejich majitel ještě patřičně chytrý a důvtipný, mohou být jejich kouzla přímo oslnivá. Zajímavou vlastností hůlek z dřínu je, že odmítají provádět neverbální kouzla a jsou často spíše hlučné.

Eben

Toto temně černé dřevo má působivý vzhled i reputaci, neb se velmi hodí ke všem typům bojové magie a také k přeměňování. Eben nalézají zalíbení v těch, kdo mají odvahu být sami sebou. Jakožto často nepoddajní, samostatní a spokojení s tím, že nezapadají, vlastníci ebenových hůlek se vyskytují jak v řadách Fénixova Řádu, tak na straně Smrtijedů. Dle mých zkušeností bych řekl, že nejlepším protějškem ebenové hůlky je ten, kdo se pevně drží svých přesvědčení nehlédě na okolní tlak, a kdo se jen tak neodkloní od svých záměrů.

Habr

Má vlastní hůlka je dělaná z habru a proto je to ve vší skromnosti, pokud prohlašuji, že habrové hůlky si za své životní partnery vybírají talentované čarodějky a čaroděje s jedinou, čirou vášní, kterou by někteří mohli nazvat obsesí (ačkoliv já dávám přednost označení 'vize'), která bude v podstatě vždy naplněna. Habrové hůlky se rychleji než většina ostatních hůlek sžije s majitelovým stylem kouzlení a získá tak vlastní osobnost, dokonce tak rychle, že ostatní lidé budou mít velký problém s ní vykouzlit i ty nejbanálnější formule. Habrové hůlky také vstřebají morální hodnoty svého majitele, ať už jsou jakékoliv, přičemž odmítnou udělat cokoli – ať za dobrým či špatným účelem – co je proti zásadám jejich vlastníka. Jinak jsou habrové hůlky obzvláště dobře vylazené a vnímavé.

Hloh

Jeden výrobce hůlek jménem Gregorovič kdysi napsal, že "z hlohu pochází zvláštní, protiřečící si hůlky plné paradoxů, stejně jako strom, který jim dal vzniknout; jehož listy a květy léčí, zatímco z trnitých větví číší smrt." I když obvykle s Gregorovičovými závěry nesouhlasím, shodneme se na tom, že

hlohové hůlky jsou zvláštní a složité povahy, přesně jako čarodějky a kouzelníci, kteří se k nim nejlépe hodí. Hůlky z hlohu bývají velmi vhodné na léčivou magii, ale také jsou vynikající na kletby, a většinou jsem upozoroval, že si rády vybírají čarodějky a čaroděje složité povahy nebo alespoň ty procházející obdobím vnitřního zmatku. Je složité stát se mistrem hlohové hůlky, a vždycky bych si pořádně rozmyslel, zda ji dát do rukou čarodějce či kouzelníkovi s prokázaným nadáním, protože důsledky by mohly být katastrofální. Hlohové hůlky mají jednu nebezpečnou vlastnost: pokud jimi vržená kouzla nejsou dobře zvládnutá, mají tendenci se odrážet zpět.

Hrušeň

Z tohoto do zlatova zbarveného dřeva se vyrábí hůlky se skvělými magickými schopnostmi, které ze sebe vydají to nejlepší, jsou-li v rukách přívětivých, šlechetných a moudrých čarodějek a kouzelníků. Majitelé hůlek z hrušně jsou, alespoň jak jsem doposud zažil, obvykle velmi oblíbení a respektovaní. Nevím o jediném případě, kdy by byla hrušňová hůlka nalezena ve vlastnictví čarodějky či čaroděje, kteří se dali na cestu černé magie. Hrušňové hůlky patří mezi ty nejpevnější a nejpružnější, a často jsem upozoroval, že si zachovávají vzhled nové hůlky i po několika letech nepřetržitého používání.

Jabloň

Jabloňových hůlek se nevyrábí mnoho. Jsou mocné a nejvhodnější pro majitele s vysokými cíly a ideály, proto se toto dřevo špatně používá na černou magii. Tvrdí se, že držitele hůlky z jabloňe čeká dlouhý a šťastný život a já jsem si všiml, že zákazníci s velkým osobním kouzlem najdou skvělý protějšek právě v jabloňové hůlce. Neobvyklá schopnost mluvit s ostatními magickými tvory jejich přirozenými jazyky se často vyskytuje u držitelů jabloňových hůlek, což platí i u oceňovaného autora díla **Mořští lidé: obsáhlý průvodce jejich jazykem a kulturou**, Dylana Marwooda.

Jasan

Hůlky vyrobené z jasanu přilnou ke svému pravému mistru a neměli by se tedy darovat nebo předávat od jejich původního majitele, protože pak ztratí svou sílu a schopnosti. Tato vlastnost je ještě posílena, pakliže je jejich jádro z jednorozce. Staré pověry o hůlkách bývají od pravdy poněkud vzdáleny, avšak zjišťuji, že na té staré rýmovačce zmiňující se o jeřábových, kaštanových, jasanových a lískových hůlkách (jeřáb drbna je, kaštan bručí, jasan vzdoruje, líska skučí), je možná trochu pravdy. Ty čarodějky a čarodějové, kteří byli vybráni jasanovou hůlkou, většinou nejsou, pokud vím, snadno odklonitelní od svých domněnek a záměrů. Nicméně drzá nebo přespříliš sebevědomá čarodějka či čaroděj, která často trvá na vyzkoušení hůlky z tohoto renomovaného dřeva, bude zklamána jejími slabými účinky. Ideální vlastník sice může být tvrdohlavý, a zcela určitě bude statečný, avšak nikdy ne hrubý či arogantní.

Javor

Již mnohokrát jsem upozoroval, že ti, které si vybrala hůlka z javoru, jsou dobrodruhy a cestovateli od přírody. Javorové hůlky nerady zůstávají doma a mají raději trochu té ambice ve své čarodějce či kouzelníkovi, jinak jejich kouzla těžknou a ztrácejí na výraznosti. Čerstvé výzvy a častá změna prostředí tuto hůlku doslova rozzařují a ona sama se jakoby leští, jak spolu se svým partnerem nabývá na schopnostech i věhlasu. Je to krásné a žádané dřevo, a hůlkově kvalitní javor patří již po staletí mezi nejdražší dřeva. Vlastnictví javorové hůlky bylo dlouho známkou vysokého postavení díky její pověsti jakožto hůlky těch, co to daleko dotáhli.

Jedle

Můj vznešený dědeček, Gerbold Ollivander, vždycky říkal hůlkám z tohoto dřeva "hůlka přeživších," neboť je kdysi prodal třem kouzelníkům, kteří posléze prošli smrtelným nebezpečím bez zkřiveného vlásku. Však také toto dřevo pochází z jednoho z nejodolnějších stromů a hůlky z něj, o čemž není pochyb, vyžadují po svých kouzelnických protějšcích výdrž a jasný cíl; v rukách nerozhodných a

proměnlivých se stávají pouze ubohou hračkou. Jedlové hůlky se obzvláště hodí na přeměňování a rády si vybírají vlastníky s cílevědomým, rozhodným, a někdy i poněkud zastrašujícím chováním.

Jeřáb

Dřevo z jeřábu bylo vždy pro výrobu hůlek velmi oblíbeno, neboť má pověst dřeva mnohem více ochranného než kterékoliv jiné. Ze svých zkušeností vím, že toto dřevo je schopno učinit všechny druhy ochranných kouzel obzvláště silnými a špatně prolomitelnými. Říká se, že žádná čarodějka či kouzelník, kteří se dali na černou magii, nikdy neměli hůlku z jeřábu, a já osobně si nevybavuji jediný případ, kdy by nějaká z mých jeřábových hůlek šla působit ve světě zlo. Jeřáb má rád ty, kteří oplývají jasnou myslí a čistým srdcem, ale tato jeho touha po šlechetnosti ho nečiní slabým – vyrovná se i těm lepším hůlkám, a v soubojích ostatní často překoná.

Jilm

Neopodstatněná víra v to, že jilmové hůlky slouží pouze čistokrevným kouzelníkům, byla nepochybně započata jakýmsi vlastníkem hůlky z jilmu, který chtěl dokázat čistotu své vlastní krve, a co já jsem zjistil, nejlepšími partnery jilmových hůlek jsou kouzelníci z mudlovských rodin. Pravdou je, že jilmové hůlky upřednostňují kouzelníky s jistým vzezřením, obratností v magii a určitou přirozenou důstojností. Ze svých zkušeností znám jilm jako dřevo, jež dělá nejméně chyb a hloupých omylů a vyčarovává ta nejkrásnější kouzla a zaříkadla. Jsou to složité a důmyslné hůlky, které, jsou-li ve správných rukou, jsou schopny čarovat na velmi vysoké úrovni (což je opět činí velmi žádanými v řadách těch, kdo podporují myšlenku čistokrevnosti).

Kaštan

Toto je nejzajímavější, mnohotvárné dřevo, jehož charakter velmi závisí na jádru hůlky, a u něhož i jeho barva spočívá na tom, jakou má povahu. Hůlky z kaštanu jsou nejvíce přitahovány čarodějkami a čaroději, kteří jsou dobří krotitelé magických zvířat, těmi, kteří jsou zběhlí v bylinkářství, a těmi kdož jsou letci od přírody. Nicméně pokud je u kaštanové hůlky použita za jádro blána z dračího srdce, může najít zalíbení v těch, kteří jsou obklopeni luxusem a množstvím věcí a jsou méně svědomití, než by měli být vzhledem k tomu, co všechno mají. Naopak, tři nejúspěšnější hlavy Starostolce vlastnily kaštanovou hůlku s jádrem z jednorožce, neb tato kombinace nalézala zálibu v těch, kdo se zabývají všemi druhy práva.

Lípa stříbřitá

Toto neobvyklé a velmi atraktivní dřevo bylo ve velké módě v devatenáctém století. Bylo tak žádané, že poptávka brzy přerostla nabídkou a neseriózní výrobci hůlek pak barvili podprůměrná dřeva ve snaze podfouknout své zákazníky. Důvod, proč byly lipové hůlky tak žádané, spočívá nejen v tom, že jsou skutečně výjimečně krásné, ale také v tom, že mají pověst nejlepších hůlek pro jasnovidce a zručné v nitrozpytu, což pochopitelně dávalo majiteli hůlky z lípy stříbřité značnou prestiž. Když byla poptávka na svém vrcholu, výrobce hůlek Arturo Cephalopos prohlásil, že spojitost mezi stříbřitou lípou a jasnovidstvím je “pouze lží šířenou takovými obchodníky, jako je Gerbold Ollivander (což je můj dědeček), kteří přeplnili své dílny lipovým dřevem a teď se ho snaží výhodně zbavit.” Ale Cephalopos byl pouze povrchní a nedbalý výrobce hůlek a ignorant, a proto nikoho, jasnovidce či nikoliv, nepřekvapilo, když zkrachoval.

Líska

Jsou z ní velmi citlivé hůlky, které často odrážejí emocionální hladinu svého majitele, proto s nimi mohou nejlépe zacházet ti, kteří rozumí svým pocitům a dokážou je ovládat. Ti ostatní by si na takové hůlky měli dávat pozor, obzvláště pokud byl jejich majitel naštván či zažil nějaké životní zklamání, neb lísková hůlka takovou energii vstřebává a může ji kdykoliv vybit. To pozitivní na této hůlce, co tyto menší nepříjemnosti plně vynahrazuje, je její schopnost nevidané magie, pokud se dostane do rukou

někoho šikovného, a také to, že je naprosto oddána svému majiteli, což občas vyústí v její “zvadnutí” na konci jeho života (to znamená, že vypotřebuje všechnu svoji kouzelnost a odmítne provádět jakákoliv další kouzla, pro nápravu čehož je často nutné vyndat jádro a vložit ho do nového obalu, pokud má být hůlka zachována. Pokud je však jádro z žíně jednorozce, není tu žádná naděje – hůlka v podstatě zemřela). Lískové hůlky mají také jedinečnou schopnost hledat podzemní vodu a vysílají stříbrné, kapkovité obláčky, pokud minou skrytou studnu či pramen.

Modřín

Pevný, odolný a v teplých barvách, takový je modřín, jehož dřevo bylo dlouho ceněno pro svůj příjemný vzhled a moc. Jeho pověst jako dřeva přímo přetékajícího odvahou a vírou ve svého partnera zajistila, že poptávka po něm vždy převýšila nabídku. Ačkoliv po této hůlce všichni přímo prahnou, je velmi složité vyhovět jejím požadavkům na správného majitele a je mnohem těžší ji ovládat, než by se na první pohled zdát. Přišel jsem na to, že hůlky z modřínu jsou skrytých talentů a nečekaných efektů, kterýžto popis se také skvěle hodí na jejich ideálního vlastníka. Často se stává, že kouzelníci či čarodějky hodící se k modřínové hůlce neodhalí plný rozsah svých schopností, dokud jim tato hůlka není přidělena, poté se z nich však stane velmi neobyčejný pár.

Olše

Dřevo z olše je nepoddajné, zjistil jsem, že ideální majitel by tudíž neměl být tvrdohlavý či umíněný, ba naopak nápomocný, ohleduplný a co nejvíce sympatický. Ačkoliv mnoho hůlek hledá pány podobných vlastností jako ony samy, olše je neobvyklá tím, že spíše touží po povahách, které nejsou-li jejím přímým opakem, tak se alespoň výrazně odlišují. Pokud se pro hůlku z olše najde dobrý majitel, stane se z ní velkolepý a věrný pomocník. Ze všech typů hůlek je olše nejlepší na neverbální zaklínadla, tudíž pasuje nejlépe k čarodějkám a čarodějům na těch nejvyšších úrovních.

Osika

Hůlkově kvalitní osikové dřevo je bílé a jemnoleté, a také drahé u všech výrobců hůlek díky jeho podobnosti se slonovinou a jeho časté vynikající abilitě ke kouzlení. Pravý majitel osikové hůlky je často skvělým duelistou nebo k tomu byl alespoň předurčen, neboť osiková hůlka se hodí zejména k bojové magii. Nechvalně známý a tajnůstkářský zápasnický klub z osmnáctého století, který se přezdíval „Stříbrné oštěpy,“ byl známý tím, že přijímal pouze vlastníky osikových hůlek. Podle mých zkušeností bývají vlastníci hůlek z osiky sebevědomí a odhodlaní, a nejčastěji zaujatí novými výzvami a řády; toto je hůlka revolucionářů.

Sekvoj

Jsou pouze malé zásoby hůlkově kvalitní sekvoje, přesto je po ní trvalý zájem, neboť se říká, že svému majiteli přináší štěstí. Jak to však obvykle s povídkami o hůlkových dřevech bývá, pravda je v nich tak trochu naruby – sekvojové hůlky sami o sobě štěstí nenosí, avšak jsou přitahovány k čarodějkám a čarodějům, kteří již mají obdivuhodnou schopnost dopadnout na obě nohy, vybrat si to správné rozhodnutí, neštěstí využít ve svůj prospěch. Spojení takovéto čarodějky či kouzelníka se sekvojovou hůlkou je vždy zajímavé, a když někdo takový opustí můj obchod, většinou očekávám, že brzy uslyším o jeho neuvěřitelných kouscích.

Smrk

Nezkušené hůlkaři o smrku často prohlašují, že je velmi zapeklitým dřevem k výrobě hůlek, ale tím pouze dávají najevo vlastní hloupost. Je pravdou, že práce se smrkem vyžaduje obratnost, neb dává vzniknout hůlkám, jež velmi špatně spolupracují s opatrnými a nervózními povahami, a které se stávají vysloveně nebezpečnými, jestliže padnou do nemotorných rukou. Hůlky ze smrku vyžadují ruku pevnou, neboť se zdá, že mají často vlastní představu o tom, k jaké magii by měli být používány. Pokud však smrková hůlka potká správný protějšek – který, jak jsem doposud zažil, je většinou

troufalým vrhačem kouzel s dobrým smyslem pro humor – pak se z ní stane ten nejlepší pomocník, nesmírně věrný svému majiteli a schopný produkce mimořádně okázalých a dramatických efektů.

Sykomora

Hůlky ze sykomory jsou zvědavé a rády získávají nové zkušenosti, tudíž mohou poněkud ztratit na síle, pokud jsou používány k obyčejným každodenním věcem. Je takovou nebezpečnou výstředností těchto nádherných hůlek, že pokud se již dlouho “nudí”, mohou samovolně vzplanout, a již mnoho čarodějek a kouzelníků, kteří se po dosáhnutí středních let rozhodli někde v klidu usadit, bylo poněkud vyvedeno z míry, když jim jejich, doteď spolehlivá hůlka, najednou vzplanula v ruce poté, co ji naposledy požádali, aby jim přinesla bačkory. Z toho lze vyvodit, že ideálním majitelem této hůlky bude někdo, kdo je zvědavý, dobrodružný a chvíli nepostojí na místě. Pokud takového majitele nalezne, dokáže projevovat neobyčejnou schopnost učení a přizpůsobivosti, která ji právem řadí mezi nejdražší hůlky světa.

Tis

Tisové hůlky se vyskytují poměrně vzácně a stejně tak jejich ideální partneři bývají poněkud zvláštní, později se však většinou proslaví. Tisová hůlka prý obdaruje svého držitele mocí nad životem a smrtí, což se však dá říci o každé hůlce. Přesto má tis poměrně temnou a strašidelnou pověst v oblasti soubojů a vrhání kleteb. Bylo by však nefér říci (jak někteří, v hůlkařství nezběhlí, činí), že majitele tisových hůlek láká černá magie více než jiné. Čarodějka či kouzelník vlastníci hůlku z tisu se mohou stejně dobře prokázat jako nezdolní ochránci druhých. Hůlky vyřezané z tohoto, nejdéle dožívajícího se dřeva, byly nalezeny jak v rukách hrdinů, tak zlosynů (a zlodců). Na hrobech majitelů tisových hůlek často stojí stromeček vyrostlý z čarodějovy hůlky, která tak chrání místo posledního odpočinku svého vlastníka. Co mohu z vlastních zkušeností potvrdit je, že tisové hůlky si nikdy nevybírají obyčejné či bojácné partnery.

Topol

“Pokud hledáš bezúhonného člověka, rozhlédni se nejprve mezi topoly,” znělo proslulé rčení mého dědečka, Gerbolda Ollivandera, a musím říci, že moje vlastní zkušenosti s topolovými hůlkami a jejich majiteli to nemohou nic než potvrdit. Zde máte hůlku, na kterou se dá spolehnout, zásadovou, vládnoucí mocnou a stálou silou, hůlku, která nejraději pracuje s čarodějkami a čaroději, kteří před sebou mají jasnou morální vizi. Mezi hůlkařskými maloobchodníky se vypráví starý, otřepaný vtíp, že hůlka z topolu si ještě nikdy nevybrala žádného politika, ale tím akorát dokazují svoji žalostnou neznalost – hned dva úspěšní ministři kouzel, Eldritch Diggory a Evangeline Orpington, vlastnili ušlechtilé, Ollivanderovské hůlky z topolu.

Trnka

Trnka, což je velmi neobvyklé hůlkové dřevo, má pověst dřeva, dle mého názoru i zasloužilou, které se nejvíce hodí k válečníkům. To nemusí nutně znamenat, že se její vlastník zabývá černou magií (ačkoliv je nepopíratelné, že ti, kdo tak činí, si užívají nesmírnou moc trnkové hůlky); trnkové hůlky lze najít stejně dobře u bystrozorů, jako u obyvatel Azkabanu. Je to jeden ze zvláštních rysů trnkového keře, který je obrněn zákeřnými trny, že nejsladší plody plodí po těch nejtvrděších zimách, a hůlky vyrobeny z jeho dřeva zřejmě potřebují nejdříve projít nebezpečím a strádáním se svými majiteli, aby se k sobě skutečně připoutali. Vzhledem k této podmínce se trnkové hůlky stanou tak loajálními a spolehlivými, jak jen by si jeden mohl přát.

Třešeň

Hůlky vyrobené z tohoto, pro výrobu hůlek velmi neobvyklého dřeva bývají často obdarovány podivnou silou, která je nejvíce ceněna studenty z kouzelnické školy Mahoutokoro v Japonsku, kde ti, kdo vlastní takovou hůlku, mají velkou prestiž. Západní zákazník by měl zapomenout na veškeré

představy, že díky růžovým květům ze živého stromu jsou třešňové hůlky frivolní či na ozdobu, hůlky dělané z třešňového dřeva mají opravdu smrtící sílu. Je vcelku jedno, jaké má jádro, avšak pokud je použita blána z dračího srdce, hůlka by nikdy neměla padnout do rukou čarodějky či kouzelníka, kteří nemají výjimečně silnou sebekontrolu a sílu mysli.

Vavříin

Říká se, že hůlka z vavřínu není schopna podlosti, ale poznal jsem hůlky, jež na cestě za slávou (na kterou se majitelé těchto hůlek často vydávají) dokázaly vyčarovat mocná a někdy i smrtící kouzla. Někdy jsou označovány za vrtošivé, ale to k nim není spravedlivé. Vavřínové hůlky pouze nesnesou lenost ve svém majiteli, a pokud ji v něm naleznou, často se nechají snadno a dobrovolně odejmout. Pokud se tak nestane, pak se ke svému partnerovi přimknou navždy, nejvýraznějším projevem čehož je, že jsou schopny přivolat nečekaný zásah blesku, pokud se je nějaký čaroděj či čarodějka pokusí ukrást.

Vinná réva

Starší druidové považovali vše s dřevěným stonkem za strom a vzhledem k tomu, jak neobyčejným hůlkám dává víno vzniknout, v této starobylé tradici s radostí pokračují. Vinné hůlky jsou velice neobvyklé a mne velmi překvapilo, když jsem zjistil, že se jejich partnery většinou stanou ty čarodějky a kouzelníci, jež často hledají v životě nějaký hlubší smysl, mívají neobyčejné představy a často překvapí i ty, kdo si mysleli, že je znají. Víno je velmi přitahováno k těm, jejichž charakter skrývá nějaké nepoznané hloubky. Zjistil jsem, že hůlky z vína jsou obzvláště citlivé, co se hledání toho pravého partnera týče. Důvěryhodné zdroje tvrdí, že tyto hůlky provádějí magické efekty už jen při vstupu jejich ideálního majitele do dveří obchodu, a já sám jsem toho byl dvakrát svědkem.

Vlašský ořech

Pokud se čaroděj či čarodějka zdá být vysoce inteligentní, je jemu či jí nejdříve nabídnuta na vyzkoušení hůlka z ořechu, neboť v devíti z deseti případů se toto spárování povede. Ořechové hůlky bývají často nalezeny v rukou kouzelnických vynálezců a průkopníků. Je to ušlechtilé dřevo a je neuvěřitelně přizpůsobivé a všestranné. Jen jedno varování: ač jsou některá dřeva obtížně ovládnutelná a mohou odmítat provést kouzla, jež se odklánějí od jejich přirozenosti, jakmile jednou někdo ovládne ořechovou hůlku, bez námitek provede cokoli, co si bude její majitel přát, tedy za předpokladu, že je patřičně chytrý. Tím se stává takřka smrtícím nástrojem v rukou kouzelníka či čarodějky bez svědomí, a oba se od sebe budou učit jen tomu nejhoršímu.

Vrba

Vrba je poněkud neobvyklým hůlkovým dřevem s léčivými schopnostmi, a jak jsem si povšiml, její ideální majitelé bývají v určitém směru (většinou neopodstatněle) nejistí, ač se mohou pokoušet to skrýt. Ačkoliv mnoho sebejistých zákazníků trvá na tom, že si vyzkouší vrbovou hůlku (zvábení jejím krásným dřevem a pověstí perfektní hůlky pro pokročilejší, neverbální magii), mé vrbové hůlky si vždy vybrali ty, jenž v sobě skrývali velký potenciál, namísto těch, co si mysleli, že se již nemají mnoho co naučit. V mé rodině vzniklo takové pořekadlo, že "ten, kdo má cestu nejdelší, bude s vrbou rychlejší".

Jádra hůlek

Jádro hůlky je magická substance, obvykle extrahovaná z magického stvoření, umístěna v podélné délce dřeva. Ve velmi vzácných případech mohou mít hůlky dvojité nebo smíšené jádro, nedoporučuje se mít více než dvě jádra, jelikož to způsobuje fatální selhání hůlek.

Žíně z jednorozce

Žíně z jednorozce obecně vytváří nejhutnější magii a je tím posledním, co by mohlo mít sklony ke kolísavosti a zadrhávání se. Hůlky s jednorozčím jádrem bývá obvykle nejtěžší zvrátit k černé magii.

Jsou nejvěrnější ze všech hůlek a většinou zůstávají silně vázány na svého prvního majitele, bez ohledu na to, jak moc uznávaný kouzelník to byl.

Jednou z mála nevýhod žíní jednorozce je to, že nedávají vzniknout zrovna nejemocnějším hůlkám (ačkoli to může hůlkové dřevo vynahrazovat) a že tíhnou k melancholii, pokud se s nimi špatně zachází, což může způsobit, že žíně "zemře" a musí být nahrazena.

Blána z dračího srdce

Blány z dračího srdce zpravidla tvoří hůlky s největší mocí, které jsou schopné těch nejokázalejších a nejvíce ohromujících kouzel. Hůlky s dračím jádrem se dokáží učit rychleji, než ostatní. Když jsou v souboji odebrány původnímu majiteli a mají prokázat oddanost někomu jinému, vždy silně přilnou k novému majiteli.

Dračí hůlky bývá snadnější obrátit na stranu zla, ačkoli se na ni nepřikloní samy od sebe. Ze všech jader jsou ty dračí poněkud temperamentnější, nejvíce náchylné k nehodám.

Pero fénixe

Tento typ jádra je nejvzácnější. Pera fénixe jsou schopna té nejrozmanitější škály kouzel, přestože to mohou projevit později než jednorozčí nebo dračí jádra. Ukazují se jako nejiniciativnější a občas jednají dle vlastní vůle, což je vlastnost, která mnoha čarodějkám a kouzelníkům vadí.

Hůlky s pery fénixe jsou, co se potenciálních majitelů týče, ty nejvybíravější, čemuž se nelze divit, když jejich jádra pocházejí od toho nejvíce samotářského a nezávislého tvora na světě. Bývá těžké takovou hůlku zkrotit a přizpůsobit si ji, jejich náklonnost bývá obvykle těžce vydřená.

Pero okamie

Hůlky s tímto jádrem bývají velmi útočné, s rychlými reflexy a schopné se rychle přizpůsobit změně, stejně jako zvířata, ze kterých pochází. Jak známo, jsou okamie choranaptycké, což znamená, že rostou nebo se zmenšují v závislosti na velikosti prostoru a velice agresivní. Majitelé těchto hůlek bývají přeborníky v soubojích a útočných kouzlech celkově. Hůlky s perem z okamie jsou ochránářské na své majitele a tudíž jim jsou silně oddané. Tyto hůlky nikdy nemění svou loajalitu, stejně jako okamie nikdy neopustí svá stříbrná vejce.

Vousek maguára

Aby toto jádro nebylo druhořadé, musí být použit pouze vousek z čistokrevného maguára. Také musí být vybráno silné dřevo, aby podpořilo magické vlastnosti hůlky, jelikož maguár není nijak mocný tvor. Hůlky s tímto jádrem dokáží navádět svého majitele správným směrem, když si zrovna neví rady. Ať už se jedná o seslání kouzla při souboji, či při vaření lektvarů, když se zrovna kouzelník zapomene, hůlka přijde s řešením problému. Jelikož magické jádro pochází z domácích mazlíčků, je tato hůlka spíše vhodná pro každodenní použití, než pro náročné uživatele.

Roh rohatého hada

Hobliny z rohů se využívají jako jádro hůlek vyrobených v Americe. Rohy se také využívají při výrobě lektvarů. Nejcenější exempláře hada mají na čele drahokam, který údajně svého majitele obdaří schopností neviditelnosti a letu.

Vlas sfingy

Nejvíce záhadné hůlky. Inteligence Sfing jim propůjčuje přemýšlivost, takže tyto hůlky často mají vlastní hlavu. Jelikož se Sfingy po staletí využívají jako ochránce majetku, jsou tyto hůlky ochránářské jak pro své majitele, tak pro ostatní a často svévolně metají obranná kouzla, když se blíží nebezpečí. Ovšem dokáží být i útočné, když není po jejich vůli. Kouzelník s hůlkou s vlasem sfingy musí mít pevnou ruku, aby tuto svémyslnou hůlku zkrotil.

Pavučina Akromantule

Používání hůlek s tímto jádrem je nelegální od roku 1782, jelikož bylo zjištěno, že tyto hůlky mají speciální zálibu v temné magii, zvláště s kletbou Imperius. Existují však diplomatické výjimky, jelikož se jedná o tradiční jádro asijských hůlek.

Ocasní pero Augurona

Auguron, neboli Irský fénix, byl kdysi spojován s Temnými hůlkami, neboť jejich výkřiky byly považovány za znamení blížící se smrti. Ve skutečnosti se jedná o hůlky nadané na jasnovidectví.

Baziliškův roh/kůže

Tyto hůlky jsou neuvěřitelně vzácné, neb se tato zvířata vyskytují vzácně a navíc je těžké je zabít. Tyto hůlky jsou obvykle předávány z generace na generaci v čistokrevných rodinách. Tyto hůlky bývají předurčeny k temné magii a moc dobrých kouzel od nich nelze očekávat.

Žihadlo Rotulice

Hůlky s tímto jádrem se používají hlavně v Austrálii, odkud Rotulice pocházejí. Tyto hůlky bývají spojeny s laskavými šprýmaři a jsou mimořádně náladové. V jeden moment sešlou nejlepší povzbuzující kouzlo, jindy bude stávkovat, že má zamíchat lektvar a hodiny práce můžete vylít do odpadu.

Šupina Chiméry

Přestože jsou šupiny Chiméry nesmírně mocné, v moderní hůlkologii jsou velmi vzácné. Zabít Chiméru je ještě náročnější, než skolit Baziliška a tak jsou tyto hůlky pouze součástí dědictví především v Řecku a na Balkáně. Tyto hůlky oplývají syrovou silou a je velmi náročné je ovládat.

Peří Bouřňáka

Hůlky s tímto jádrem bývají velmi mocné, ale jsou obtížně zvládnutelné. Ceněné bývají při přeměňování. Bouřlivák je tak citlivý na nadpřirozené nebezpečí, že hůlky s tímto jádrem samy preventivně vystřelují kouzla.

Křídla Běhnice

Stejně jako stvoření, ze kterých pochází, mohou být hůlky s tímto jádrem nezvladatelné a zlomyslné. Mají sklony k Temné magii, naštěstí jsou velice vzácné.

Křídla víly

Toto jádro je běžné pro světlé a vzdušné hůlky a nemá konkurenta při Kouzelných Formulích. Také bývají spojené s věšteckými schopnostmi, takže tyto hůlky, navzdory jejich raritě, je používá téměř polovina známých kouzelníků s Vnitřním okem. I když vynikají ve Formulích, bývají slabší v Přeměňování a Obraně proti Černé magii.

Vlasy víly

Hůlky s tímto jádrem bývají temperamentní a rozmarné, stejně jako stvoření, ze kterých pocházejí.

Srst wampumy

Chlupy této impozantní šelmy se využívají při výrobě hůlek v Americe, jedná se o jedno z nejčastějších jader, přestože pouze Čerokézové, kteří obývají stejnou oblast, dokáží získat srst Wampumy. Hůlky s tímto jádrem bývají velmi mocné, rychlé a dokáží předvídat, co udělá protivník.

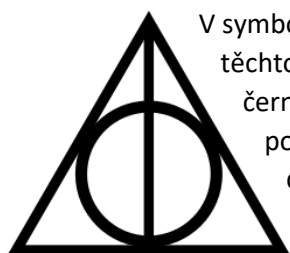
Žíně testrála

Jedná se o velmi nestabilní jádro. Jedinou známou hůlkou, ve které bylo toto jádro, je slavná Bezová hůlka.

Bezová hůlka

Hůlka tak mocná a proslulá, že si zaslouží vlastní kapitolu. Bezová hůlka, jedna ze tří relikvií smrti, je magický a pradávný předmět, která činí z toho, kdo ji používá, nepřemožitelného kouzelníka. Podle prastarého kouzelnického příběhu (O třech bratřích) její první majitel byl ve spánku zavražděn proto, že se chlubil tím, jakou hůlku vlastní, hůlku ze všech nejmocnější. Je to taktéž hůlka Smrti a hůlka Osudu. Tyto hůlky v kouzelnické minulosti patřily mocným mágům, kteří se chlubili tím, jak mocné hůlky mají, ale objevovaly se různě v čase a téměř nikoho nenapadlo spojovat si je, ačkoliv měly velmi podobný příběh: krvavou minulost, kdy jejich vlastníci byli „odstraněni“ právě pro hůlku, o níž kolovaly zvěsti, že je jednou z nejmocnějších, ne-li nejmocnější.

Gellert Grindelwald se k této hůlce jako k jediné z relikvií dostal tím, že ji uloupil výrobci hůlek Gregorovičovi. Nicméně pak byl Grindelwald roku 1945 poražen Albusem Brumbálem, čímž tato hůlka přešla do Brumbálova vlastnictví. Nakonec se stala hůlka majetkem Harryho Pottera. Nyní je bezpečně uložena v hrobce Albuse Brumbála.

V symbolu relikvií je představována svislicí. Samotný symbol, který je vyjádřením těchto relikvií, je vlastně všechny zobrazuje. Symbol je hodně spjat se známým černokněžníkem Gellertem Grindelwaldem. Gellert Grindelwald jej často používal, a proto byl vnímán jako jeho symbol, ovšem to je omyl, ke kterému došlo nepříliš rozšířenou znalostí příběhu tří bratří a existence relikvií, respektive jejich vyobrazení. Příběh samotný byl vnímán spíše jako pohádka. Grindelwald sám se svého času pokoušel relikvie nalézt. Tento symbol dokonce nechal vyobrazit na zdech Kruvalu, kde dodnes připomíná jeho krutovládu.

Příběh tří bratří

Příběh vypráví o bratřích Antiochovi, Cadmusovi a Ignotusovi Peverellových. Ti jednou došli k řece, která byla příliš hluboká, aby se dala přebrodit, a také moc nebezpečná, aby se dala přeplavat. Ovládali však čáry a kouzla a vykouzlili přes zrádnou vodu most, kde jim zastoupila cestu Smrt. Zlobila se, že byla ochuzena o tři nové oběti, protože poutníci se většinou snažili řeku přeplavat a utopili se. Ale prohnaná Smrt se nevzdala. Pobláhopřála bratrům k umění čar a kouzel a prohlásila, že když se jí tak chytře vyhnuli, dá každému nějakou odměnu.

A tak nejstarší bratr, který měl bojovnou povahu, žádal hůlku, která by byla nejsilnější na světě; hůlka musí vždy majiteli vyhrát souboj. Pak přišel na řadu druhý muž, a protože byl domýšlivý, rozhodl se, že by chtěl nad Smrtí vyhrát ještě jednou, a proto požádal o něco, co by odvrátilo smrt. Dostal kámen, který dokáže vrátit život mrtvému.

Nejmladší z bratrů byl nejskromnější a také nejmoudřejší a Smrti nevěřil. A tak požádal o něco, co by mu umožnilo procházet životem a s čím by se mohl stát před Smrtí neviditelným a nemohla by ho tak najít. A tak mu Smrt, ač velmi nerada, předala svůj neviditelný plášť. Pak Smrt poodstoupila stranou a nechala tři bratry, aby mohli pokračovat ve své cestě. A protože měl každý z bratrů svůj vlastní cíl, rozhodli se, že se rozdělí.

První bratr byl na cestě déle než týden a dorazil do vzdálené vsi, ve které vyhledal kouzelníka, se kterým měl kdysi spor, a dali se do souboje. Samozřejmě, protože měl nejsilnější hůlku na světě, souboj vyhrál. V hostinci se vychloubal, jakou má mocnou hůlku, že ji dostal od samotné Smrti a že ho dělá nepřemožitelného. Ještě té noci se jiný kouzelník doplazil k nejstaršímu bratrovi, který ležel na posteli omámený vínem, vzal mu jeho hůlku a pro jistotu podřízl nejstaršímu bratrovi hrdlo. A tak se Smrt zmocnila prvního z bratří.

Mezitím druhý z bratrů cestoval do domu, kde žil. Vytáhl kámen, který měl moc, aby vzkřísil mrtvé, a před ním se najednou objevila postava dívky, kterou doufal, že si vezme za ženu. Ale zemřela v mladém věku. Nyní mu však připadala smutná a chladná, jako by ji od něj dělil nějaký neviditelný závoj. A přestože se vrátila do smrtelného světa, nenáležela do něj a trpěla tím. Nakonec to druhý bratr nevydržel a hnáný šílenstvím a beznadějnou touhou se k ní připojit, se zabil. A tak se Smrt zmocnila druhého z bratrů.

A přestože Smrt hledala třetího bratra mnoho let, nikde ho nemohla nalézt. Až když dosáhl opravdu vysokého věku a odložil svůj neviditelný plášť, který předal svému synovi, poté se pozdravil se smrtí jakožto se starou známou, ochotně se k ní připojil a coby rovnocenný poutník s ní odešel z tohoto světa.

Výrobci hůlek

Každý výrobce hůlek využívá svůj unikátní rukopis při výrobě hůlek. Ať už se jedná o preferovaná dřeva, zdobené hůlky, nebo užívaná jádra. Výrobci hůlek je nespočet, proto zde vyberu jen ty nejváženější.

Garrick Ollivander

Historie výroby hůlek v naší rodině se píše od roku 382 p.n.l., kdy první Ollivander („ten, jenž vlastní olivovou hůlku“) přijel ze středověkého Říma do Anglie a začal prodávat hůlky, které se od tehdejších hrubě otesaných a nespolehlivých hůlek nemohly lišit více. Od té doby je naše rodina nejváženějšími výrobci hůlek v Británii, ačkoliv zákazníci k nám cestují z celé Evropy. Na začátku své kariéry, když jsem viděl, jak můj otec hůlkař zápolí s tak podřadnými jádrovými materiály, jako jsou vlasy Hastrmance, jsem si umínil, že objevím ta nejlepší a nejmocnější jádra a až přijde čas a převezu rodinný podnik, budu pracovat jen s nimi. A přesně to jsem také udělal. Po mnohých pokusech a výzkumech jsem usoudil, že jen tři substance zaručují hůlce kvalitu, které rád propůjčím proslulé jméno Ollivanderů: žíně z jednorožce, blána z dračího srdce a pero z ptáka fénixe. Každý z těchto vzácných a drahocenných materiálů má jiné charakteristické vlastnosti. Co se týče hůlkového dřeva, je mým favoritem dřín.

Mykew Gregorovič

Východoevropský výrobce hůlek a spolu s Ollivandrem je jedním z nejlepších. Gregorovič vlastnil bezovou hůlku, jednu z relikvií smrti. Když poznal její povahu, začal experimentovat a snažil se tuto hůlku napodobit. Příliš se s ní ale vychloubal, takže mu byla jednoho dne ukradena Gellertem Grindelwaldem. Gregoroviče zabil osobně lord Voldemort během svého pátrání po bezové hůlce. Nejčastěji používal habrové dřevo a jako jádro blánu z dračího srdce.

Albert Pecháček

První český výrobce kouzelnických hůlek. Učedníkem hůlkologie byl u Mykewa Gregoroviče. Vlastnil obchod v proslulé Hrzánské pasáži v Praze (obdobu Příčné ulice v Londýně) až do roku 1999, kdy kvůli nástupu „Nové doby českého kouzelnického státu“ za vlády Ministra kouzel Klementa Vrzala zkrachoval. Ačkoliv se učil o mistra hůlek Gregoroviče, nejednalo se o příliš nadaného hůlkaře a zastával názor, že vše magické lze použít jako jádro hůlky.

Jiří Čahák

Nejproslulejší výrobce hůlek v České republice a přední výrobce hůlek pro studenty (i profesory) Bradavického institutu. Jedná se o jediného mudlovského výrobce hůlek. Nadaný řezbář se dostal k výrobě hůlek díky kouzelnickému nadání jeho bratra, studenta Bradavického institutu, který neměl peníze na cestu do Anglie k Ollivanderovi, odkud do té doby kupovali hůlky téměř všichni v Čechách

(starší část populace si raději jezdila pro hůlky do Ruské federace). Požádal proto svého mudlovského bratra o pomoc při výrobě vlastní hůlky. Vzal dřevo ze vzrostlého smrku na pozemcích školy, kde profesorka Magizologie chová kůrolezy. Jako magické jádro zvolil vlas Sfingy, kolem níž musí studenti projít při skládání závěrečných zkoušek. Jakožto student Havraspáru s ní má velmi vřelé vztahy, tudíž mu tato nebezpečná a záhadná bytost dovolila bezpečně odebrat celý trs vlasů. O jarních prázdninách se dali s bratrem do díla. Ze smrkového dřeva vyřezal impozantní hůlku s dračí rukojetí, dal jí modrý nádech pomocí mudlovských barev na dřevo, vložil magické jádro a podařilo se mu vytvořit hůlku výjimečné síly. Hůlky ze smrku mají vlastní představu o tom, k jaké magii by měli být používány, za to jsou nesmírně věrné majiteli a schopné produkce mimořádně okázalých a dramatických efektů. Díky jádru ze Sfingy je to hůlka přemýšlivá, a když něco není dle jejích představ, dokáže být útočná. Její majitel tedy musí mít pevnou ruku.

Poté, co v Bradavickém institutu ostatní studenti viděli precizní řezbářskou práci, chtěli u něj nakupovat všichni. Hůlkařským rukopisem tohoto nadaného výrobce je rukojeť ve tvaru zvířete a barvy na dřevo. Kromě smrkového dřeva využívá i dřevo jedlové, jenž se hodí pro cílevědomé a rozhodné kouzelníky. Jeho předními magickými jádry jsou vlas sfingy, vousek maguára a pírkó z okamie. Všechna magická jádra mu dodává Bradavický institut. Ovšem když hůlkou mávne mudla, hůlka se vzbouří. Tudíž se svými výrobky musí pan Čahák zacházet vskutku opatrně.

Šikoba Vlk

Jeden ze čtyř výrobců Severní Ameriky. Potomek Čoktavů, byl známý především svými komplikovaně vyřezávanými hůlkami obsahujícími pera z ocasu Ptáka bouřníka (Pták bouřník je kouzelný americký pták příbuzný fénixovi). Vlkovy hůlky byly obecně považovány za nesmírně mocné, ale těžko ovladatelné. Byly velmi ceněny mezi Proměňovači.

Johannes Jonker

Další americký výrobce, čaroděj z mudlovské rodiny, jehož nečarský otec byl uznávaný truhlář, se stal uznávaným výrobcem hůlek. O jeho hůlky byl velký zájem a byly na první pohled rozpoznatelné, neboť byly většinou vykládány perletí. Po několika experimentech se spoustou jader používal Jonker nejraději chlup z Wampumy.

Diego Quintana

Třetím uznávaným hůlkařem v americe byl Diego Quintana, který rozvířil vody kouzelnického světa, když se na trhu začaly objevovat jeho hladké a většinou dlouhé hůlky. V každé byl průhledný osten ze hřbetu arkansaské Bílé říční příšery; hůlky vytvářely kouzla se silou a elegancí. Původní strach z toho, že tyto příšery budou vyhubeny, utichl, když se ukázalo, že jen Quintana zná tajemství, jak je přilákat. Toto tajemství si pečlivě střežil až do své smrti, takže v tom okamžiku se hůlky obsahující osten z Bílé říční příšery přestaly vyrábět.

Violetta Beauvaisová

Posledním americkým výrobcem hůlek je čarodějka z New Orleans, která dlouhá léta odmítala odhalit tajemství jádra svých hůlek, které vyráběla zásadně z dřeva hlohů z mokřin. Nakonec se zjistilo, že obsahují chlup rugaru, nebezpečného tvora se psí hlavou, který se potuloval v bažinách Louisiany. O hůlkách Beauvaisové se často říkalo, že přitahují černou magii jako upíry krev, ale mnoho amerických čarodějů - hrdinů ve 20. letech 20. století šlo do bitvy vyzbrojeno pouze hůlkou Beauvaisové. A vědělo se také, že jednu takovou hůlku vlastní i prezidentka Picqueryová.